28/09/2020

Την ανακομιδή των λειψάνων του πολιούχου τους, Αγίου Δονάτου, γιορτάζουν στην Παραμυθία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας

Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός, μετ' αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος, στον οποίο χοροστατεί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας κ. Τίτος, τελείται αυτή την ώρα στον Άγιο Δονάτο Παραμυθίας, αφού αύριο, 29 Σεπτεμβρίου, είναι η ημέρα μνήμης της ανακομιδής των λειψάνων του. Μετά το πέρας του Πανηγυρικού Εσπερινού η καθιερωμένη λιτάνευση του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Δονάτου δε θα πραγματοποιηθεί συμφώνως με την υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π.οικ.56327 νέας Κ.Υ.Α.

Αύριο, Τρίτη 29 Σεπτεμβρίου 2020, και ώρα 7:00π.μ., θα τελεσθεί όρθρος, Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και μνημόσυνο υπέρ των πεσόντων 49 Προκρίτων της πόλεως Παραμυθίας χοροστατούντος και πάλι του Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας κ. Τίτου.

Ο βίος του Αγίου Δονάτου

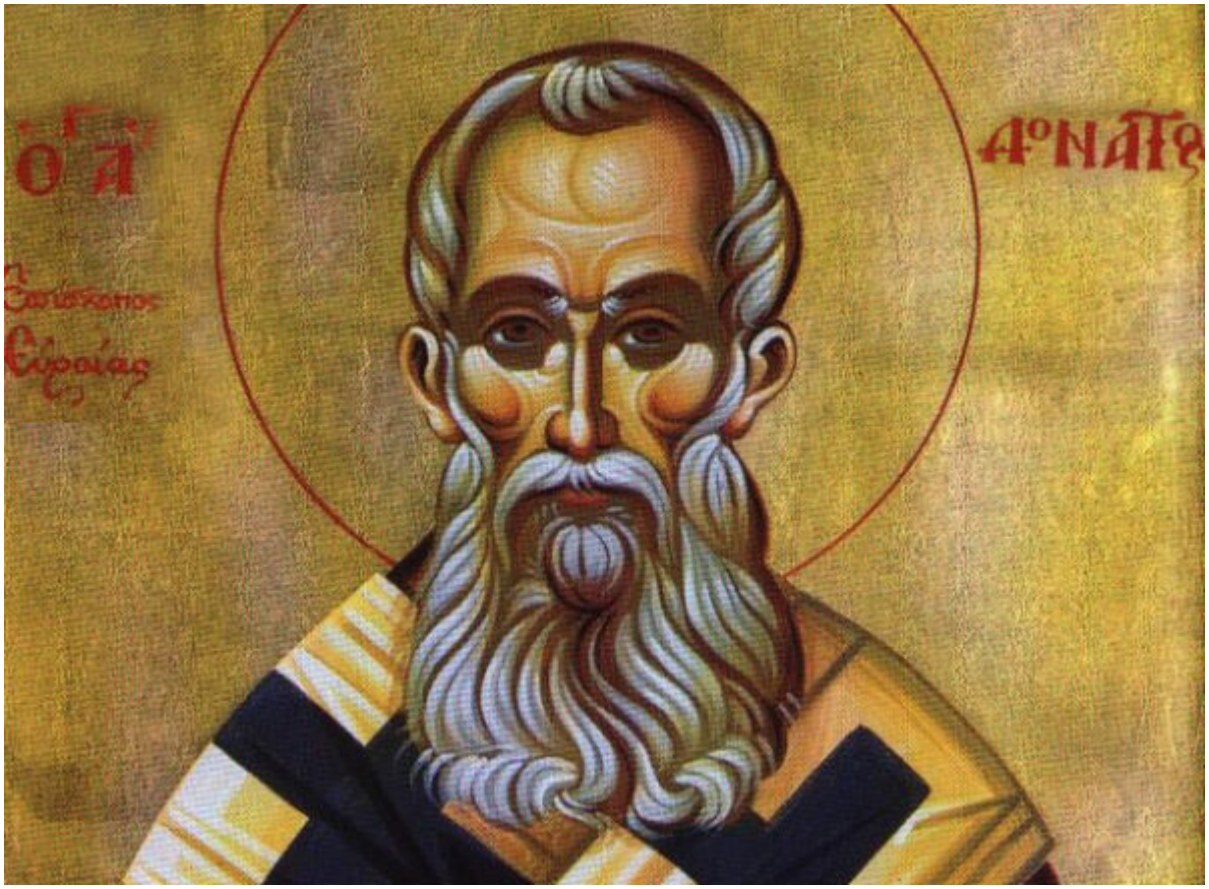

Ο Άγιος Δονάτος Επίσκοπος Ευροίας ο θαυματουργός είναι πολιούχος της πόλεως Παραμυθίας και όλης της Ιεράς Μητροπόλεως.

Έζησε και έδρασε κατά τους χρόνους του Θεοδοσίου του Μεγάλου (379-395 μ.Χ.). Εγεννήθηκε περί το 330 μ.Χ. στην Εύροια και εμορφώθηκε στο Βουθρωτό της Ηπείρου. Σε ηλικία τριάντα ετών εχειροτονήθηκε Επίσκοπος της αρχαίας επισκοπής Ευροίας, της οποίας τα όρια συνέπιπταν με τα όρια της σημερινής Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας.

Ο Άγιος Δονάτος διακρίθηκε για την σοφία του και την θερμή του πίστη και αγωνίσθηκε κατά του Αρειανισμού και των Πνευματομάχων και έλαβε μέρος στην Β΄ Οικουμενική Σύνοδο της Κωνσταντινουπόλεως του 381 μ.Χ., η οποία συνεπλήρωσε το Σύμβολο της Πίστεως της Νικαίας του 325 μ.Χ.

Έλαμψε, όμως, κυρίως με την μεγάλη του αγάπη, τα έργα της φιλανθρωπίας και την αγία ζωή του. Ο Θεός τον στόλισε με τη χάρη των θαυμάτων, που επιτελούσε και εν ζωή και μετά την κοίμησή του. Στο Συναξάρι, αναφέρεται το θαύμα του Αγίου που εφόνευσε το δράκοντα. Κοντά στην Εύροια

υπήρχε ένα χωριό που ονομαζόταν Σωρεία, στο οποίο υπήρχε μία πηγή, από την οποία, όποιος έπινε, πέθαινε. Όταν ο Άγιος πληροφορήθηκε το γεγονός, πήρε μαζί του και άλλους ιερείς και πήγε στην πηγή. Τη στιγμή που έφθασε εκεί ακούσθηκε μία βροντή. Αμέσως εμφανίσθηκε μπροστά του ένας δράκοντας, που είχε τη φωλιά του στην πηγή.

Μόλις ο Άγιος έστρεψε το βλέμμα του και είδε το θηρίο, πήρε στα χέρια του το σχοινί, με το οποίο χτυπούσε τον όνο επάνω στον οποίο επέβαινε, χτύπησε το θηρίο στη ράχη, και έπεσε νεκρό στο έδαφος. Στη συνέχεια ο Άγιος ευλόγησε την πηγή, ήπιε πρώτος αυτός νερό απ' αυτή και, ακολούθως, προέτρεπε και τους άλλους να πιούν χωρίς κανένα φόβο. Εκείνοι, πράγματι, ήπιαν και ευφράνθηκαν και επέστρεψαν ασφαλείς στις οικίες τους.

Τα θαύματα του τον έκαναν ξακουστό, όχι μόνο μέσα στην Μητρόπολη Ευροίας αλλά και έξω από αυτήν. Διά τούτο εκλήθη από τον Μ. Θεοδόσιο, στην Βασιλεύουσα, για να θεραπεύση την μονάκριβη θυγατέρα του, που έπασχε από δαιμονοπληξία. Ο Άγιος με την προσευχή του θεράπευσε την κόρη και ο αυτοκράτωρ με σεβασμό και ευγνωμοσύνη τον προέπεμψε με τιμές και δώρα, από τα οποία ο Άγιος εδέχθη μόνο ένα μικρό τεμάχιο γης στην επισκοπή του, ονομαζόμενον Ομφάλιον, όπου έκτισε Ναόν. Στην τοποθεσία αυτή σώζονται ερείπια αρχαίου ναού, που χρονολογείται όμως από την εποχή του Δεσποτάτου της Ηπείρου. Είναι πιθανό ο νεότερος αυτός ναός να οικοδομήθηκε επί των θεμελίων εκείνου, τον οποίο έχτισε ο Άγιος, διότι κατά τις ανασκαφές βρέθηκε και παλαιοχριστιανικό υλικό.

Μετά από μία ζωή γεμάτη δράση, αγώνες για την πίστη αλλά και θαυμαστά έργα, εκοιμήθη εν ειρήνη σε μεγάλη ηλικία, και ενταφιάσθηκε πλησίον του ανωτέρου ναού σε μνημείο, το οποίο κατά την παράδοση είχε ο ίδιος ετοιμάσει.

Η μνήμη του τελείται την 30ην Απριλίου και η ανακομιδή των λειψάνων του την 29ην Σεπτεμβρίου.

Πολλοί ναοί έχουν κτισθή προς τιμήν του καθώς και ο μεγαλοπρεπής Μητροπολιτικός Ιερός Ναός της Παραμυθιάς. Αλλά και πολλοί κάτοικοι της Ιεράς Μητροπόλεως Παραμυθίας και της γύρω περιοχής φέρουν το όνομα Δονάτος.